

woord voor de naam. Der Charel, der Vandeberg.

Jeang = Jan; van het fr. Jean. De j zoals in fr. Jean uitspreken.

Einde : de speciale ng klank.

Toert ? = niet waar ? meervoud van toer ? of toer noe ? Oorsprong van dit aan de Voeren's zeer eigen woord ?

gekoest = geslacht. Van koezen = slachten. Oorsprong misschien van fr. coucher. Coucher un cochon, een varken liggen houden.

Beginge = begijnen. Voor de Voerenaar zijn alle kloosterzusters begijnen.

E snèj. = Hij sneed. De harde d wordt door j vervangen.

Kwatch = slijmerige massa.

Doe = toen.

Lâche(n) = legde hij.

Stoetskar = eenwielige kruiwagen. Niet : tweewielige wagen die men voort stoot.

no gen = naar de. Na een plaats aanwijzend voor naamwoord zoals : in, op, hij wordt gen of gene als lidwoord gebruikt, bv. é gen kü.ke, op gene pley (In de keuken, op het dorpsplein). Doch voor verwijderde, minder gekende plaatsen gebruikt men liever : et (het), der (de) bv. én et Vatikaan, op der berg Sinaai.

Trép = bloedworst. Het water, met kruiden, dat gediend heeft om worsten te koken, wordt aan vrienden en geburen op de trépsop uitgenodigd, opgediend.

Trép komt van fr. tripe (darm van een dier).

Vare. In Voeren vaart men zowel op straat en harde grond als op water. Het woord rije (rijden) wordt slechts gebruikt voor paardenrijden. Een rijer = een renpaard. E vért met de kar. Ze hebben é gevare (de oogst binnen gehaald). Men zal opmerken dat er geen n op het einde van de werkwoorden uitgesproken wordt. In Th. krijgt vare dezelfde algemene betekenis als in ons dialect.

E rötchte = hij rutste, hij schoof uit. Van een forel die in de Voer haar zaad (eieren of hom) uitstort wordt ook gezegd ze rötcht.

De schénke = de hespen. In Duits : schinken. In th : schenckel = petasio of hesp. Ons dialect heeft dus zijn woord schènk niet bij de Duitsers gaan halen, maar behouden uit het origineel Nederdiets.

Prats = modder (klanknabootsing).

III. LIJST VAN SPECIALE WOORDEN, met commentaar.

In dit commentaar zoeken we, voor enkele woorden, hun verwantschap met het A.B.N. We zeggen niet : hun afkomst van het A.B.N. Slechts voor nieuwe begrippen en zaken, ontleent het dialect een naam aan het A.B.N., frans, engels of andere talen. Het dialect stamt immers niet af van het A.B.N., maar eerder het A.B.N. van veredelde dialecten; o.m. het Limburgs, het Brabants en het Vlaanders.